

ALFÖLDI IPAR ÉS KERESKEDELEM

A DÉLMAGYARORSZÁG HETI MELLÉKLETE

Megszavaztatják a szegedi iparosokat a kötelező iparosnyugdíjról

(A Délmagyarország munkatársától.) A kötelező iparosnyugdíj ügye ugylátszik rövidesen jelentős mértékben halad előre a megvalósulás felé. Az Ipartestületek Országos Központja most a következő körlevéllel fordult az ipartestülethez. A körlevél megérkezett mi-nap Szegedre is:

„Az iparosnyugdíj ügyében az elmúlt évben tartott országos iparos kongresszus, valamint a Központ közgyűlése elhatározta, hogy az ipartestületek évi rendes közgyűléseikön szabályszerű határozat hozatalával döntenek arról, hogy a kézművesiparosság a kötelező biztosítás mellett foglal-e állást? Amennyiben a kézművesiparosság a kötelező biztosítás mellett nyilatkozik meg, akkor hajlandó-e vállalni a kötelező biztosítás terhet?

A kérdés eldöntése azért fontos, mert az illetékes kormánytényezők csak az esetben készíthetik elő a kötelező iparosnyugdíj kérdését, hogyha a kézművesiparosság emellett foglal állást.

Ennek alapján felkérjük az Elnökséget, hogy a kérdést a közeljövőben tartandó rendes évi közgyűlése napirendjére tűzni sziveskedjék és a közgyűlésen megjelent tagok — az alapszabályoknak megfelelő — névszerinti szavazással hozandó határozattal döntsék el azt:

a) elvben a kötelező biztosítás mellett foglalnak-e állást?

b) amennyiben az ipartestület tagjainak többsége a kötelező biztosítás mellett nyilatkozik meg, szabályszerű határozattal dönten-dő el az is, hogy a tagok többsége hajlandó-e vállalni a kötelező biztosítással járó terheket?

A kötelező biztosítás terhei koronként és a biztosítandó nyugdíj nagysága szerint változik; a járulékok kiszámítására akkor kerül a sor, ha a kérdés matematikai részét illetékes helyen megfelelően előkészítik.

Az iparosnyugdíj kérdésében mutatózó el-entétes nézetek felett tiszta képet csak akkor

nyerhetünk és az iparosnyugdíj kérdésében érdemleges előterjesztést az illetékes tényezőkhez csak akkor intézhetünk, ha a szóban-lévő nagyfontosságú kérdésben valamennyi ipartestület szabályszerűen megnyilatkozik. Kérjük az Elnökséget, hogy a kongresszus ha-

Egy óra a szabómesterek továbbképző tanfolyamán

Panaszkodnak a tanfolyamon résztvevő mesterek — Miért nem szál-lítják le a tanfolyam részvételi díját

(A Délmagyarország munkatársától.) Január 27-én kezdődött az iparostanonciskolában a férfiszabómesterek továbbképző tanfolyama, amelyen nyolcvankét iparos vesz részt. Eddig egészségügyi előadást és az adó, valamint társadalombiztosítási ügyekről tartottak ismer-tetőket a szabómestereknek. A szakmai rész-előadója, Mihalkovits János szaktanár legutóbb arról tartott rajzokkal tarkított elő-adást, hogy a régi szabásrendszereket hogyan lehet a divatnak megfelelően átalakítani.

A héten végighallgattunk egy szakelőadást az iparostanonciskolában. A tanfolyamon résztvevő mestereket két csoportra osztották, mert meglehetősen nagyszámban jelentkezték. Az egyik csoportban a nagyobb üzemmű dolgozó mesterek vannak, a másik csoportban a kisiparosok. Ez a megkülönböztetés a meste-rek egy részében bizonyos visszatetszést keltett és állandó emiatt a panasz.

Amiatt is panaszkodnak a tanfolyamon résztvevő mesterek, hogy a tanfolyam részvételi díját nem szállították le.

— Eleinte azt mondták — panaszkolta az egyik szabóiparos —, hogy csakis akkor lesz 5 pengő a tanfolyamon való részvételi díj, ha nem jelentkeznek elegendő számban a meste-rek. Most már az a helyzet, hogy a vártaknál

Sehol olcsóbban!

41 legújabb készítményei nála kaphatók
Rádió PHILIPS és STANDARD
Szántó Sándor gépközvetkedő
Szeged, Kiss u. 2.

tározatának eleget téve, a kérdést fogadja az-zal a megértéssel, melyet az iparosnyugdíj megérdemel.

Évek óta folyik a hosszú vita a kézműves-iparosság körében arról, hogy kötelező vagy önkéntes legyen-e az iparosnyugdíj. A nagy hangzavarban nem lehet megállapítani, hogy melyik tábornak van többsége. Ezt a bizonyta-lanságot tehát most szavazással fogja tisztázni az ország iparosága a február hó végéig meg-tartandó ipartestületi közgyűléseken.

E kérdés megfontolásánál a kézművesiparos-ságnak tisztában kell lennie azzal, hogy az iparosnyugdíj — mint minden más társadalmi osztálynak nyugdíja — teherrel jár. De ez a teher olyan, amelyet nem hiába és cél nélkül visel majd az iparosság. A kézművesiparosság most önmaga dönt jövőbeli sorsáról.

A szegedi ipartestület február havában tart-ja meg rendes évi közgyűlését, ezen tárgyal-nak az iparosnyugdíjról és a körlevél értelmé-ben szavaznak majd erről az iparosok.

jóval nagyobb tömegben jelentkeztek, a rész-vételi díjat mégsem csökkentették.

— Egy másik érthetetlen körülménnyel is szembenállunk. Folytonosan azt hallottuk, hogy az állam is hozzájárul anyagilag a tan-folyam fenntartásához. Kiszámítottuk egy-könnyen, hogy a tanfolyamon résztvevő 82 iparos 410 pengő tandíjat fizetett be összesen. Ebből a szakmai előadót, tudomásunk szerint, 300 pengővel dotálják, a többi előadók közül csak páran kapnak csekély díjat. Mindezt a tanfolyam részvételi összegéből fedezik. Kér-dezzük, hogy mire fordítják az állami kész-pénzhozzájárulást? Ha ez még rendelkezésre áll, leghelyesebb volna, ha a tanfolyam részvételi díját most utólag csökkentenék, mert szá-mos szabóiparos az utolsó 5 pengőjét fizette be, hogy résztvehessen a tanfolyamon.

Beszéltünk néhány szabóiparossal a tanfo-lyam eddigi előadásairól is:

— Hasznos ez a tanfolyam, az kétségtelen, mondták egybehangzóan. Eddig azonban nem sokat tanulhattunk, amit hallottunk, azt nagyrészt már eddig is tudtuk. De hiszen még a legelején vagyunk. Igaz, hogy hallgatónak kellene lennünk a tanfolyamokon, de mégsem tudtuk megállni, hogy az OTI előadásán né-hány közbeszólást meg ne kockáztassunk. Pa-naszkodtunk a táppénz, a járulékok, meg az alkalmazottak lealázó ellenőrzése miatt.

— Ami a tanításokat illeti, hálásak vagyunk — folytatta informátorunk —, de a tudomá-nyunk mellé még jobb gazdasági helyzet is kellene, hogy munkát is kapjunk. A szegedi szabóipar tulságos rossz helyzetben van, a sze-zón jelentősebb munkaalkalom nélkül mulott el. Nagyon is ráérne a szegedi szabómeste-rekre, hogy a rossz ósz, a régi rosszabb tél után, legalább a tavasz hozzon számunkra né-mi munkalehetőséget.

Igy beszélnek a mesterek. Beszéltünk a szak-előadóval, Mihalkovits Jánossal is, aki a következőket mondotta a tanfolyammal kap-csolatban:

— A két különválasztott csoporttal párhü-zamosan haladunk úgy az elméleti, mint a gyakorlati oktatásban. Az új, modern szabá-szatot tanítom ezidőszent. Meg fogjuk ta-nulni, hogyan lehet a régi szabásrendszereket a mai divatnak megfelelően átalakítani, akkor a divatból kiment ruhadarabokat is meg tud-juk menteni a mai időknek. A tanfolyamon résztvevő iparosok nagy érdeklődést tanusíta-nak és szívesen tanulnak, ilyen kftűnő tan-anyagot érdemes és élvezet tanítani.

A leltári kiárusítások

Csak kismértékben emelkedett a forgalom a szegedi üzletekben

(A Délmagyarország munkatársától.) A sze-gedi kereskedőktől kapott nyilatkozatok alap-ján már megállapítottuk a Délmagyarország-ban, hogy a kereskedelem nem sok reménnyel néz a leltári kiárusítások eredménye elé. Január 20. és február 4. között volt a leltári vásár a szegedi kereskedelmi és iparkamara körzeté-ben. A legtöbb szakmában jelentősebb forga-lomemelkedés nélkül mult el a 16 napos idő-szak.

A kereskedők körében most a vásárral kap-csolatban olyan javaslat hangzott el, hogy a leltári kiárusításokat rövidebb időre kellene megállapítani. A kereskedők egyrésze azt mondja, hogy a kiárusítások még azt a kevés eladási lehetőséget is csökkentik, amely még

megmaradt számukra.

A leltári kiárusítás idején nagyobb forga-lom alig alakulhatott ki. Január hónapban, a leltári kiárusítás előszeként, a forgalom még kisebb volt, mint amilyen egyébként szokott lenni az év első hónapjában. Kereskedői kö-rökben erre azt mondták, hogy a közönség vár: a leltári vásárokat várja, amikor olcsób-ban remélték beszerezni szükségleteiket. Ol-csóságban nem is volt hiány egyetlen szak-mában sem, különösen a cipőárakat szállítot-ták le egyes cégek alacsony szintre, de még az olcsó árak mellett sem fejlődött ki az a forgalom, amelyet ilyen körülmények között remélni le-hetett.